

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 910/2019

26.09.2019. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Александра Јовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу Кн 31/2018 од 17.12.2018. године и Вишег суда у Нишу Кж1 78/19 од 10.05.2019. године, у седници већа одржаној 26.09.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу Кн 31/2018 од 17.12.2018. године и Вишег суда у Нишу Кж1 78/19 од 10.05.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу Кн 31/2018 од 17.12.2018. године, окривљена АА оглашен је кривом због извршена два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које јој је суд утврдио казне затвора у трајању од по четири месеца и изрекао јој условну осуду тако што јој је утврдио јединствену казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљена у року провере од две године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело, те је обавезана да суду накнади трошкове кривичног поступка док су оштећени ББ и ВВ упућени на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 78/19 од 10.05.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљене АА и потврђена пресуда Основног суда у Алексинцу Кн 31/2018 од 17.12.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. став 1. и члана 483. ЗКП, бранилац окривљене, адвокат Александар Јовић, поднео је захтев за заштиту законитости, „због повреде закона на штету окривљене из члана 438.

став 1. тачка 7) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји као основан поднети захтев те да преиначи другостепену пресуду тако што ће усвојити жалбу браниоца окривљене и преиначити првостепену пресуду на тај начин што ће одбити/одбацити оптужбу или тако што ће усвојити жалбу браниоца окривљене и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљене се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, уз образложење да у редовном кривичном поступку није постојао овлашћени приватни тужилац с`обзиром да је кривични поступак вођен по оптужном предлогу јавног тужиоца а да је окривљена осуђена за кривично дело које се по закону гони искључиво по приватној тужби.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је 12.12.2017. године у 10.55 часова оштећени ВВ телефоном позвао МУП РС ПС Алексинац и пријавио снаху АА да их физички малтретира у кући, па је по наведеној пријави поступила патрола полиције одласком на лице места а затим је иста патрола оштећене ВВ и оштећену ББ одвела ради указивања лекарске помоћи на хируршко одељење Опште болнице Алексинац којом приликом су код истих констатоване лаке телесне повреде, након чега је Основни јавни тужилац у Алексинцу Основном суду у Алексинцу поднео оптужни предлог Ктo 195/18 од 29.08.2018. године везано за предметни догађај, при чему су предметне радње окривљене АА правно квалификоване као два кривична дела насиље у породици из члан 194. став 1. Кривичног законика.

Редовни кривични поступак пред Основним судом у Алексинцу је вођен по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Алексинцу Ктo број 195/18 од 29.08.2018. године, који није мењан до закључења главног претреса, након чега је окривљена АА првостепеном пресудом оглашена кривом због извршена два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, која је након тога потврђена пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 78/19 од 10.05.2019. године.

Одредбом члана 65. став 3. ЗКП која се односи на подношење приватне тужбе је прописано: „ако је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за кривично гоњење, а у току поступка се утврди да се ради о кривичном делу за које

се гони по приватној тужби, пријава, односно предлог сматраће се благовременом приватном тужбом ако су поднети у року предвиђеном за приватну тужбу.“

Имајући у виду наведену законску одредбу, те чињенице које произлазе из списка предмета да се предметни догађај који је предмет кривичног поступка одиграо 11.12.2017. године, да је кривична пријава од стране оштећених ВВ и ББ полицији поднета 12.12.2017. године, тј. сутрадан, дакле да је иста поднета у року од три месеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дело и осумњиченог, како је то прописано одредбом члана 65. став 2. ЗКП то су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, односно без овлашћеног тужиоца, оцењени као неосновани.

Поред наведеног, захтевом браниоца се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, али како наведена повреда не спада у круг повреда из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, због којих је бранилац окривљене овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости, то је у овом делу захтев одбачен, као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић